

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2018 évváró

Tartalom

Mátyás Imre: Zebedeus (Apák napjára) – 2. oldal

Székely Tamás: Hálaadás egy közös évért – 4. oldal

Bemutatkoznak új presbitereink: 2. rész – 6. oldal

Presbiterek az ígéről: Bereczki Éva – 6. oldal

Gyülekezeti híreink – 8. oldal

Torony, felhívás adakozásra – 12. oldal

Zebedeus (Apák napjára)

„És onnan tovább menve, látta más két testvér, Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost amannak testvérét, a mint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálóiakat kötöztetik vala; és hívá őket. Azok pedig azonnal otthagynán a hajót és atyjukat, követték őt.” Máté 4,21-22.

Mennyi katartikus, nagy mondat, mennyi életalakító, mozgósító aranymondás van a Szentírásban! Mennyi példaértékű, szent ember, akik áldozatukkal, hősiességükkel vagy éppen engedelmességükkel örök kánonjai az igazaknak! Vagy hány és hány egyszerű, olykor egyszeri élet, akik csetlés-botlásukkal, Istentől újra meg újra elrugaszkodásukkal tanítanak. Példaéletek ők is. Ez a pár perc most nem róluk szól.

Villanásnyi ige-pillanatunkban most gondoljunk azokra, akik mindig árnyékban állnak! Akik keze nyomán nem válik szét a Vörös-tenger, és Góliát sem zuhan porba. Mert nem csinálnak semmit, vagysis semmi fontosnak tűnő. Aranymondatok helyett beszéljen most a csend: ki nem mondott mondatok csendje. Négyszereplős jelenetünk – mert eléggé snittszerű a pillanat, lássuk be – egyetlen megszólalója a folytonosan embert kereső Jézus. Hív: itt csak ennyit tesz, mégis hívása lendíti mozgásba az eseményeket. Jakab és János is a helyzet cselekvői, a hívásra

azonnal, így mondja az ige, azonnal indulnak. Csak egy szereplő van, aki szótlan, mozdulatlan. Az atya, Zebedeus csak részt vesz az eseményekben. Elsőre talán megadó passzivitása úgy érzem, mégsem tétlen. Tétje bizonyosan van. Ez ugyanis nem a keresztyénség hőskora, lovagok és szentek ideje. Ekkor még nem divat Jézust követni, sőt azt sem tudhatjuk még, ki is az a Jézus pontosan. A „forgatás” helyszíne tradicionális zsidó háttér. Az apa szava törvény, az apa foglalkozása száll a fiakra, az apa neve alapján ismernek meg (Zebedeus neve a Bibliában többet elő sem fordul fiaitól külön). Patriarchális hatalom törlik meg egyetlen pillanatban?

Fiait magához hívja a vándor, és Zebedeus hallgat. Csendje több irányba mutat. Elképzelem, ahogy megpillantja Jézus vágatlan hajú, szakállú tanítói alakját. „Mit akar itt ez a rabbi? Hova viszi a gyermekeimet?” Értetlenség, zavar. „Még mit nem! Két életerős, munkás férfit elvenni tisztességes! Szó sem lehet róla!”

Emberi, érthető reakció volna. „Fiacskáim, mit fogtok enni? Hol fogtok aludni? Térjetek észhez!” Aggodalom a holnapért... igen, ezek mind lehetnének válaszok. De a végszó elmarad. Vajon mi történik hát az apával? Jézus átható tekintete igézi meg? Hiszen voltak, akik elutasították a Mester hívását. Ennél kevesebbet is eltántorodtak az Úrtól (lásd Máté 8. rész: „követlek, uram, csak...”-mondatok). Vagy elvesztette

ítélőképességét? Nem hiszem: két megtermett halászfíú még akkor is családfenntartó volt, ha verejtékkel és halszaggal kuporgatták össze a mindennapit. A két fiú nélkül az egész család jövője kockán forgott.

Nem, Zebedeus abban a percben maga is döntött: elfogadja fiai döntését. Sőt! Nem is kommentálja őket. Nincsenek „Most elmentek, de majd meglátjátok!”, „Bezzeg ide ne gyertek majd sírva kuncsorogni!” kiáltások. Nem kritizálja, nem vonja kérdőre szeretteit. Elengedi gyermekeit, mintha megéreznék, sosem fog tudni annyit adni nekik, mint az Elet Ura. Sosem lesz olyan

jó helyük, mint Jézus közelében. És engedi, hogy Jézus egy másik élettel ajándékozza meg őket. Találkoznak-e még valaha? Nem tudjuk. Aggódik értük? Biztosan. De bízik fiaiban, és még inkább az Istenben. Micsoda erő!

A fiúk már messze járnak.

Zebedeus újra hajójában ül. Talán térdére támaszkodva gondolkodik. Sír is egy kicsit. Vagy ahogy én képzelem, megkeményíti

arcát – „engem sírni ne lásson senki” – és folytatja, foltozza a hálót. Ott marad a parton, *jelen* marad, lehet hozzá hazatérni, lehet nehéz percekben számítani együttérző csendjére. Mindenkori Zebedeusok foltozzák az otthagyt hálókat ma is. Gyermekeik életét, hol durva halász kezekkel, hol tiplikkel és dübelekkel, hol „büszke vagyok rád”, és „bízom benned” mondatokkal. Éljenek a némán, háttérben élő, mozdulatlan, de nem tétlen Zebedeusok. A döntéseinkben jelen levő, de nem parancsolgató életek, az édesapák.

Mátyás Imre

Hálaadás egy közös évért

Eletünket, szívünket, lelkünket átható örömmel ujjongunk Urunk szent színed előtt, és dicsérünk téged nagy kegyelmedért. Te vezettél bennünket végig ebben az esztendőben: örömben és keserűségben, bővölkedésben és szükségben, erőben és gyöngeségben. Amit elértünk, azért Neked adunk hálát, amit elmulasztottunk, tőled kérjük Fenséged bocsánatát! Különös érzés visszatekinteni, minden napot számba venni, lelkiismeretünket alázattal megpróbálni: megtettünk-e mindent, amit megtehettünk? Elsírtunk-e minden könnyet, melyet megkönnyezhettünk?

Megköszöntünk-e mindent, amit kaptunk? Adtunk-e mindig, ha adhattunk? Helytálltunk-e mindig, mikor kihívásokkal találkoztunk? Meghallottunk-e mindent, amit meghallhattunk? Megbocsátottunk-e mindig, ha halk s remegő hangú vallomást kaptunk? S tudtunk-e bocsánatot kérni, mikor mi hibáztunk?

Ez évünket, mint egy albumot, emlékképenként végiggondolva lapozgatunk, s számot vetünk: látjuk az év örömeit, ajándékait, gazdagságát; s talán belénk hasít az,

amit elvitt: szeretett embertársunkat, féltve őrzött kincset, lelki-testi ékességet, s várjuk a nem világ szerinti, Tőled jövő békességet. S akármit is hoz a számvetés: fájdalmat vagy nevetést, terheket vagy boldog felüdülést, köszönjük, hogy mindezt Neked elmondhatjuk, és hogy Neked mondhatjuk el. Hogy bármit is adjon az ég, esőt vagy napsütést, orcát simogató lágyan ringó nyári szellőt vagy fát szagगतó erős vihar pusztító zaját, tudjuk, hogy Te adod, s ezért Neked adunk hálát! Neked adunk hálát mindenért, amit kibírtunk. Neked adunk hálát mindenért, amiért megdolgoztunk, s megtapasztalhattuk a befektetett munka keserű fáradalma után, a leszüretelt gyümölcs frissítő zamatát.

Eltelt egy év, Veled, ki előttünk mentél felhőoszlop dicsőségével a pusztában, velünk harcoltál, mikor erős falak árnyékában láttuk magunkat csekély reménnyel, te adtál jeleket, mikor harcba szólítottál: nedves, s ha kellett száraz gyapjúfűrtöt puha fű hátán. Te töltötted be Lelked jelenlétével testünk parányi kápolnáját, s zenghettük dicsőségedre a hálás szív zsoltárát, mint megannyi hangszer, örvendező nép, hálás egyház, ujjongó test tagjai a Mennyei fő alatt. Hála legyen Néked, most és mindenkor! Ámen.

Székeley Tamás

”Az ember legvégső mértéke nem az, hogy mi mellett áll ki a kényelem és a komfort idején, hanem hogy mi mellett áll ki a kihívások és a viták idején.”

Kenny Rogers

és hát derekad roppanó is,
ápolt tüdődet is belepné
a talajmenti szilikózis,
hát nem hajolsz porig, ha porból
akármilyen kincs, ócska holmi...

Porvers

Akit egyszer porig aláztak:
porig kell azért lehajolni,
a méltósága-vesztett sorshoz
méltóság-vesztve igazodni.

Előtted ember ráng a porban?
Megértem: belerúgni könnyebb.
Még emberibb átlépni rajta
könnyed sikkjével a közönynek.

Mentséged is van, ha lelked
bátortalan feddése rád vall:
másokért őrzött tisztaságod
nem szennyezheted más porával.

Ha lehajolsz, még orra bukhatsz,

Pedig akit porig aláztak -
porig kell azért lehajolni.

Baranyi Ferenc

Bemutatkoznak új presbitereink 2.

Február 25-én tartottuk az újonnan választott presbiterek fogadalomtételét. Isten áldja meg a közöttünk szolgáló elöljárók életét!

Fekesházy Márta

1976-ban születtem, sárospataki gyökerekkel rendelkezem. Fontos számomra református identitásom, melyben neveltetem. Nagypám kántortanító volt, édesapám pénzügyi ismereteivel a sárospataki református gyülekezet presbitereként, gazdasági gondnokaként szolgált haláláig. Tanulmányaimat a Sárospataki

Református Teológián kezdtem, majd a nagykőrösi KGRE Főiskolai Karán szereztem hittanoktatói diplomát. 2001-ben megszületett Dávid fiam, így a teológiát levelező tagozaton, a Selye János Református Egyetemen fejeztem be. 2008-ban a SOTE Mentálhigiéne Intézetében lelkigondozóként végeztem. 2005-től az Újpesten működő Benkő István Református Ált. Isk. és Gimn. vallástanáraként dolgozom. Több, mint tíz éve vált lelki otthonommá a „Pozsi”, ahol hitemben erősödhetek, és lelki növekedésemben arról a kegyelmes Istenről hallhatok, Aki odahajol, felemel, gyógyít és szeret! Fontos Igémmé vált a Zsolt 23,6. „Bizony jóságod és szereteted kísér életem minden napján.”

Presbiterek az Igéről

Miután megkaptam a felkérést, hogy írjak néhány gondolatot egy számomra kedves igéről, bevallom nagy gondban voltam, mert elkezdtek cikázni a gondolataim, hogy melyikre essen a választásom. Legyen az 1Mózes 2,18, amit házasságkötésünkkel kaptam, amikor olyan boldog voltam? Válasszam inkább az Ézsaiás 55,8-at, mikor életemben annyi mindent nem értettem? Vagy esetleg a Filippi 4,13-at, amikor éreztem, hogy fogytán van

az erőm? Lehetne az Ezékiel 24,16, ami gyászomban nyújtott vigasztalást? Vagy inkább a... Mire észbe kaptam, életem eseményei sorra peregetek le előttem: örömek, bánatok, amelyekben egyedül biztos pontként az Úr volt mindig velem.

Végül a Jn 14,27-et választottam: „Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” Ha körbe nézünk, látjuk, hogy a világunk annyira bealkonyult, életünkön oly sokszor eluralkodik a szomorúság, az aggodalom, de ha tekintetünket felemeljük és meglátjuk Őt, akkor

észrevesszük, hogy annyi minden van az életünkben, amiért hálát adhatunk, ami nem jár nekünk, mégis

megkapjuk. Az Úr bátorít, és lelki békét ígér, vegyük komolyan, merjük elfogadni e kegyelmi ajándékokat és szeretettel, hittel, reménységgel végezzük el, amit e földi életben ránk bízott. Végezetül egy számomra kedves, bátorító verset szeretnék még megosztani.

Prohászka Ottokár: Kő az úton

Gondolod, kerül életed útjába

Egyetlen gátló kő is hiába?

Lehet otromba, lehet kicsike,

Hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartson téged,

S lohassza kedved, merészséged.

Jóságos kéz utadba azért tette,

Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el

Beszélgetni róla Isteneddel.

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet

Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,

Utadban minden kő áldást hozott.

Áldás, békesség Istentől!

Bereczki Éva

Gyülekezeti híreink

Anyák napja 2018

Május 6-án, vasárnap köszöntöttük az Édesanyákat az istentiszteleten. Berkesi Gábor nagytiszteletű úr az ünnepen a 2Mózes 2,1-10 (Mózes születése és neveltetése) alapján hirdette az ígét. Gyermkeink ezután kedves műsort adtak elő.

Családi hétvége Berekfürdön

Május 25-27 között, péntektől vasárnapig, családi hétvégén voltunk a berekfürdői Megbékélés Háza vendégeiként. A gyülekezet tizennégy résztvevő családja több

mint ötvenfős csapattal érkezett meg a táborba, ahol a péntek esti áhitattal kezdődött meg közösségünk. A hétvége saját énekfüzetéből énekeltünk, kicsik és nagyok örömeire, zongorán pedig Bajnok Gábor kísérte dalainkat. Odakinn a kertben közösen játszótereztünk, nagy sikere volt a kerti kötélpályának.

Szombaton Horsai Ede előadását hallgattuk meg. Ede több évtizede a Debreceni Kollégium lelkész-hitoktatója. Köztünk a gyermeknevelés legújabb kihívásairól beszélt: van-e különbség a „mai fiatalok” és a korábbi generációk között? Mit lehet átadni gyermekeinknek, hogyan lehet kezelni az információs társadalom okozta problémákat? Vasárnap istentiszteletet tartottunk, ahol együtt szolgáltunk felolvasásokkal, énekekkel. Szabad időnkben pedig ellátogattunk a szemközi élményfürdőbe, a kertben óriási focimeccsek alakultak ki, a ház alagsorában pedig ping-pong és biliárdpartik voltak. Nostalgiaival nézegetjük a hétvége képeit, melynek sikerét jelzi, hogy néhány résztvevő családnál a gyerekek Berekfürdő óta az étkezés előtti asztali áldást kérik. A hétvége egyszemélyes szervezőbizottsága Berkesi Anna volt, akinek hosszú előkészítő munkáját ezúton is köszönjük!

Évváró családi istentisztelet

Idei évváró istentiszteletünk újra családi alkalom volt, sok énekléssel. Horváth Éva katekéta vezetésével gyermekeink előadták-elmesélték a Piszkos szívek városának történetét (képünkön). A tanácsteremben Lambert Győzőné irányítása alatt szeretetvendégség volt sok finomsággal. Minden munkatársnak, szülőnek és résztvevőnek köszönjük ezt a nagyszerű ünnepet!

2018 nyári tábor

Idén is lesz Tábor! Ezúttal egy Felvidékhez közeli, gyógyító klímájú

erdei környezetben lesz a szállásunk. A körülfalt területen csak mi leszünk, a házas ételeket helyben készítik, az uzsonnáról pedig magunk gondoskodunk. Helyszín:

Rárópusztai Ifjúsági Tábor, Időpont: 2018. július 2–július 7. (hétfőtől szombatiig). Imádságainkban hordozzuk közösen a tábor sikerét!

Berkesi Gábor – 25

Márciusban volt huszonöt éve, hogy gyülekezetünk vezető lelkipásztora, Berkesi Gábor megkezdte szolgálatát a „Pozsin”. A szép jubileum alkalmából Pünkösddvasárnap volt és

jelenlegi presbitereink köszöntötték őt, gondnokunk Vajda László pedig a presbitérium ajándékát, egy új bocskait adott át Nagytiszteletű Úrnak. Életére és további szolgálatára az Úr áldását kérjük!

Ajánló

Református Énekek XVII.

Református zsoltárok, dicséretetek és kórusművek hangzanak el a Kárpát-

medencei Egyesített Református Kórus hangversenyén július 7-én (szombaton) a Művészetek Palotájában. A XVII. Református Énekek hangversenyt 19.30 órakor rendezik meg a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyteremben. Orgona: Szabó Balázs. Karnagyok: Arany János, Balogh Lázár, F. Sajó Márta és Nagy-Szabó Kornélia. Lapzártánkkor jegyek korlátozott számban még elérhetőek.

Forrás: www.mupa.hu

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség állandó kiadványa. ♦ Szerkesztők: Berkesi Gábor, Berkesi Anna és Mátyás Imre. Fotó: Vajda László. Tördelés: Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az OpenOffice Writer segítségével. ♦ Nyomtatás: Copyrama kft. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuti.reformatus.hu> ♦

Kedves Gyülekezet!

Sajnos a templomtorony állapota az elmúlt időszakban erősen leromlott. A vakolatomlás veszélyét ugyan elhárítottuk, de jelenlegi állapotában nem maradhat. Szeretnénk, ha újra úgy nézne ki, ahogyan ezen a képen, ehhez azonban többmilliós beruházásra van szükség.

Presbitereink közös adakozásában eddig 779.785 forint, további gyülekezeti tagok segítségével pedig 87.000 forint adomány gyűlt össze.

Kérjük, ha tehetik, segítsenek! Adományuk mellett szívesen veszünk építőipari, kivitelezői ajánlást is.

Számlaszámunk:

Budapest Pozsonyi úti Református
Egyházközség

OTP Bank Nyrt 11713005-20544351

IBAN : HU81 1171 3005 2054 4351
0000 0000

Adományaitkat hálaadással köszönjük!

A gyülekezet presbitériuma

